

Helena Perilä o.s. Läpikivi

LARIN PARASKEN MÖKISTÄ OMAKOTITALOON HANKASALMELLE

Karjala-lehdessä oli 20.5.2004 Helena Perilän 90-vuotispäivähaastattelu. Se on kokonaisuudessaan oheisena. MV

"*Helena Perilä* (o.s. Läpikivi) täyttää 90 vuotta 25. toukokuuta. Hän on syntynyt Raudun Joussein kylässä *Gabriel ja Katarina Läpikiven* toiseksi vanhimpana lapsena. Myöhemmin perheeseen kuului kahdeksan lasta.

Perhe muutti Metsäpirtin Vaskelan kylään Helenan ollessa kolmevuotias ja hän muistaa vieläkin sen muuton. Kovapyöräkärriissä oli sänky ja hän oli viisivuotiaan Maria-siskonsa kanssa kyydissä. Matkan varrella oli hekko silta. Isä varoitti tyttöjä: "Pitäkää vahvasti kiinni, ettette putoa viemäriin."

Isä osti myynnissä olevan Larin Parasken maatilan vuonna 1917. Tilalla oli ainoastaan pikkuinen mökki käsittäen yhden lämpimän huoneen. Siinä he asuivat yhdessä Parasken tyttären (*Tatjana Litmanen*. MV) perheen kanssa, kunnes saivat uuden talon ja navetan valmiiksi.

Helena solmi avioliiton 1934 *Nikolai Perilän* kanssa Raudun Joussein kylästä aivan hänen syntymäkotinsa naapurista. Toimeentulona oli viljan viljely ja karjan kasvatusta.

Karjalassa olo jäi lyhyeksi, kun 1939 maraskuun viimeisenä päivänä alkoi talvisota. Nikolai-puoliso oli silloin armeijan leivissä. Lähtö oli sen verran kiireinen, että mukaan ei tullut mitään tavaraa, ainoastaan mitä päällä oli.

Talvisota oltiin evakossa Juvalla. Sieltä muutettiin Rantasalmelle ja edelleen Pieksämäelle. Perhe muutti Hankasalmelle 1945. Aluksi asuttiin vuokra-asunnoissa. 1950-luvun alkupuolella rakennettiin oma talo.

Nikolai-puoliso hankki puutavarakuljetukseen auton, joka takasi työtä *Aimo*-pojallekin. Perheeseen syntyi myös kaksi tytärtä, *Airi* ja *Leena*. Helenan työsarka on ollut pitkä ja monipuolinen. Hän on saanut kiitosta tunnollisena ja ahkerana työntekijänä. Hän on toiminut aktiivisena Tiistaiseurassa, Karjalaseurassa ja Martoissa.

Nikolai-puoliso kuoli 1974. Sen jälkeen Helena on asunut yksin omakotitalossaan. Entisessä Karjalassa hän on käynyt useamman kerran. Kotipaikka on tuhottu niin perusteellisesti, että peruskivetkin on viety.

Viime vuosina sairaus on estänyt osallistumisen seuratoimintaan. Terveyskeskuksen ja lasten huolenpidon ansiosta Helena saa asua edelleen omassakodissaan."